

lignet med Embedsmændenes Pension her i Moderlandet, kunde synes rigtig, vilde han dog selv være ugunstigere stillet, naar man tager Hensyn til hans tidligere Forhold og de Fornødenheder, man maa antage billig burde tilstaaes ham og hans Familie.

Finansministeren: Hvad det sidste Punkt om Pensionerne angaaer, da være det mig tilladt, siden det er bragt paa Bane ved denne Paragraph, ogsaa at imødegaae de Bemærkninger, som derom ere fremsatte. Det afhænger nemlig slet ikke af Administrationens Forgødtbefindende, om den vil reducere de vestindiske Embedsmænds Pensioner her i Landet fra vestindiske Dalere til Rigsbankdalere, eller ikke; thi derom følges de gjældende Regler, som ifølge den nye udfomne Pensjonslov endnu ere vedblevne for de coloniale Embedsmænd. Det vil altsaa i hvert enkelt Tilfælde, hvor en vestindisk Embedsmænds Pension er bestemt, være Statsrevisionen forbeholdt at bedømme, om han er gaaet for nær, eller om Staten er gaaet for nær, eller om de gjældende Regler ere stricte fulgte. — Hvad det Spørgsmaal angaaer, om det maatte være hensigtsmæssigt at postere Udgiften til et Orlogsfartøis Udrustning under Marineministeriets Udgifter, og da navnlig under Udgifterne til Dvælsel, eller under Colonierne, da kan der derom være forskellige Meninger, og det er vistnok vanskeligt at sige, hvilken af disse Meninger der vil være den absolut rigtige, saaledes som det i Almindelighed er Tilfældet, hvor to Meninger staae grelt imod hinanden, at ingen af dem er ganske rigtig; jeg troer, at, ligesom det ikke kan siges i dette Dieblik at være ganske rigtig, at den fulde Udgift for et Orlogsfartøis Udsendelse til Vestindien er ført Colonierne til Last, saaledes vilde det maaskee omvendt blive for Lidt at regne Colonierne til Last, naar man vilde indskrænke sig til for deres Vedkommende at opføre en saa ringe Sum til Udgift som den, der af den ærede Landstingsmand er paapeget. I andre Lande, navnlig, saavidt jeg erindrer, i England, bruger man vel ikke, at regne Colonierne det til Last, at der udsendes saadanne Skibe; jeg troer heller ikke, at man der regner Militairudgifterne til Last for Colonierne; men det forekommer mig imid-

lertid at være af en meget ringe Betydning. Hvad der er det Væsentlige, er, at man, saaledes, som af den ærede Landstingsmand, og vistnok med Føie, blev fremhævet, ikke ligesom kan regne enhver Udgift, som er opført under Colonierne, disse til Last, og at man er sig bevidst, at de betydelige Udgifter, som for Dieblirket finde Sted, deels til et Orlogsfartøis Udsendelse og deels til et betydeligt Militairhold paa Stedet, ingenlunde kunne regnes til blotte Administrationsudgifter. Det maa, hvad den sidste Udgift angaaer, nemlig til den temmelig store militaire Besætning, som holdes der, erindres, at Staten, foruden at have Overhøjhedsret over Derne, tillige er en af de største Eiendomsbesiddere paa Stedet, og altsaa vel vilde kunne finde sig foranlediget til allerede af den Grund at holde en større Styrke paa Derne, naar det til Dernes Sikkerhed skulde gjøres fornødent, end der ellers maatte være nødvendigt. Man kan altsaa ikke ligesom henregne det til Administrationsudgifter, som skulde vedkomme Derne alene; thi det maa ogsaa antages at vedkomme Statsactiverne. — Forsaavidt der af en æret Landstingsmand for Kjøbenhavn (Blethingberg) er paapeget en Bei, ad hvilken man muligen kunde opnaae at indskrænke Udgifterne til Colonierne, uden at nedsatte Gagerne under det Pæsende, da kan jeg kun deri erklære mig ganske enig. Dette fremgaaer allerede af nogle Skridt, som Regjeringen ved indtraadt Vacance har gjort, hvorved den har havt Saadant for Die; og specielt i den af den ærede Landstingsmand antydede Retning har jeg ogsaa den Anskuelse, at Foreningen af flere Embeder muligen vil kunne findes hensigtsmæssigt. Men det er netop fordi saadanne Forandringer i dette Dieblik endnu ikke kunde siges at være modne til Afgjørelse, at Regjeringen har troet at kunne berolige sig med at faae det Nødvendige bevilget til at see Embederne varetagne endnu nogen Tid, til endelig Forandring kan finde Sted, paa samme Maade som hidtil, nemlig væsentligt ved Hjælp af constituerede Embedsmænd, hvorved Fremtiden ikke præjudiceres; og derfor er det, jeg har troet, at man kunde lade sig nøie med det Beløb, som er foreslået i det foreliggende Lovforslag. De Beløb,